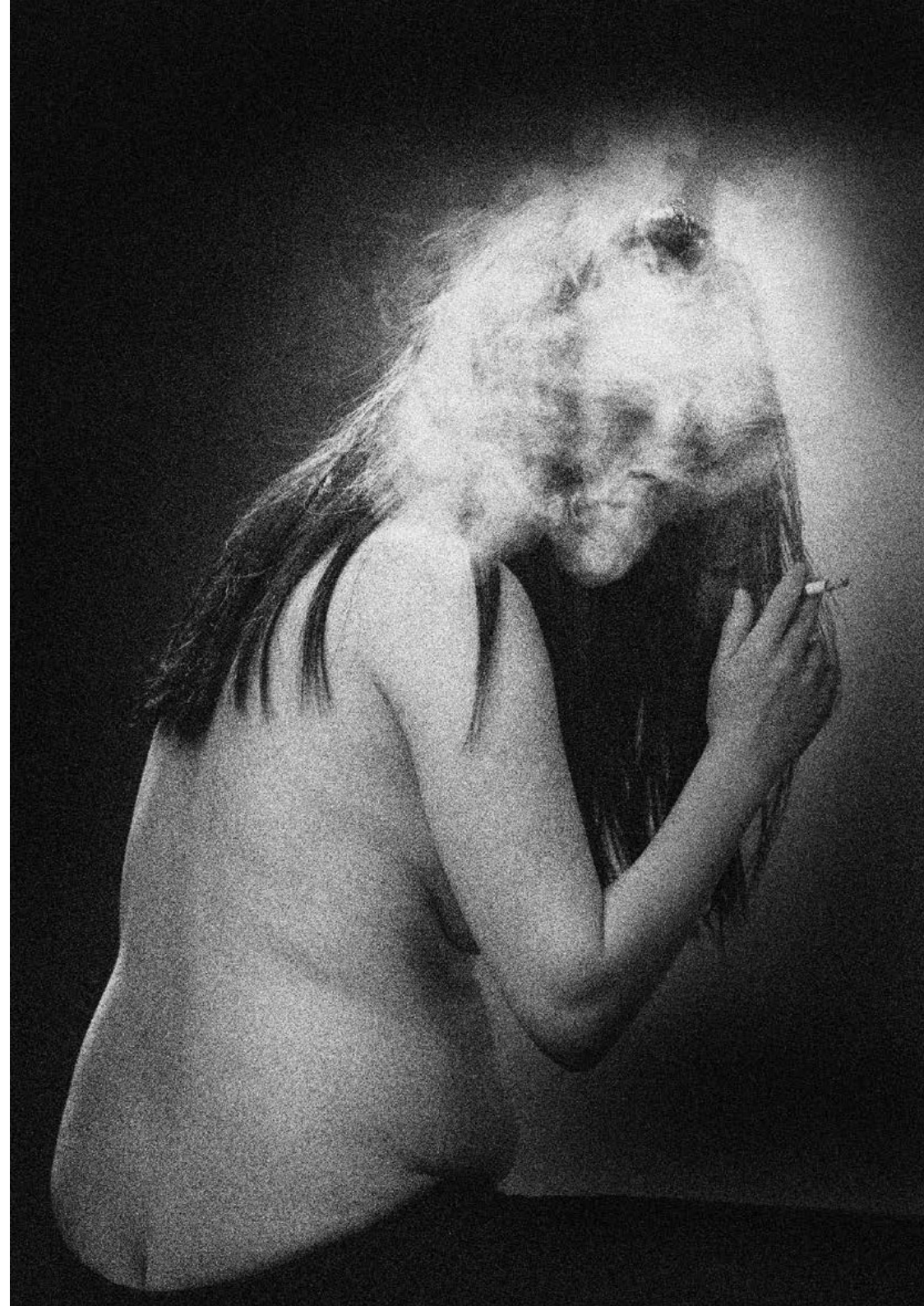

Walk of Shame

Av, mit hoved. Jeg sukker dybt og lugter alkohol. Jeg får kvalme og forsøger virkelig at løfte min tunge krop fra sengen, så jeg kan gå ud på badeværelset. Av, for helvede, mit hoved er ved at eksplodere. Jeg er stadigvæk stærkt påvirket af alkohol. Mine øjne kan ikke fokusere, og mine ben fungerer ikke rigtigt. Jeg sparker til det tøj, jeg har smidt på gulvet, fordi det spærrer min vej, og jeg går 5 lange meter til badeværelset med bøjet hoved. Mine lunger brænder, og da jeg hoster stærk cigaretlugt ud, kan jeg ikke længere holde mig. Puuha! Jeg åbner toiletsædet og går i knæ. Håber inderligt, at det hele vil være overstået om kort tid. Min krop kan ikke klare det giftstof, den har indtaget, og mine mavemuskler spænder, så jeg gylper noget hæsligt op. Carlsberg, Julebryg, Classic, Vodka, Tequila, Hot'n'Sweet, Arnbitter, Jack Daniels... Det hele løber om kap fra min mave til min hals. Det ellers så kridhvide toilet bliver sprøjtet til med forskellige farver, ligesom når en eller anden i en film bliver skudt i hovedet, og væggen bag ham bliver oversprøjtet med blod. Nej, måske passer det bedre, hvis jeg siger, at jeg kastede op som hende fra *Exorcisten*. Det er ellers ikke grønt, men så kraftfuldt, at det ville have kommet som små regndråber i Indonesien, hvis jeg havde stået på benene. Så kraftfuldt, at det ville have lugtet i Afrika, hvis jeg havde stået op. Da jeg endelig kan ånde ind igen, forsøger jeg koncentreret at følge min vejrtrækning.

Gennem min næse, mund og måske ører, tømmer jeg for sidste gang selveste Helvede, som slæber Pontius Pilatus og alle mine indvolde med sig, ud. Mine tårer løber, og mine hænder ryster. Døden nær overlever jeg det værste. Jeg får det sure opkast ud fra mine næsebor og skyller toilettet. Jeg går ud i køkkenet og skyller min mund og mit ansigt med koldt vand, snupper en Kondi fra køleskabet og drikker den halvtom. Min hals svier, og der er et hårdt tryk i mit hoved. Jeg opdager først nu, at jeg skal tisse, og går tilbage til det stinkende badeværelse. Åbner for toilettet og ser, at der stadigvæk er bræk på toiletsædet og nede i kummen. Jeg sprøjter det med et rengøringsmiddel, tørrer det af med toiletpapir og skyller ud igen. Jeg tisser og lugter alkohol i mit tis. Da jeg er færdig, vender jeg mig mod spejlet og møder et frygteligt syn. Mine tørre læber er rødvinfarvede. Mit hår fester stadigvæk. Min makeup er gnedet ud i hele mit ansigt, og mine øjne er sorte. Jeg vasker mine bakteriefyldte hænder til hudløshed. Min krop kæmper så hårdt for at overleve, at jeg er ligeglad med mit forurenede sind. Jeg drikker resten af Kondien, lægger mig i sengen igen og tager min mobil op, for at tjekke tiden. 16.07. Fuck.

Oh yeah baby! Fredag! My absolute favorite day of the week! Oh, lønningsdag! Oh, lommerne fyldte! Oh, uovervindelig-
hed! Oh, lykke! Selvom byen er fyldt med mennesker, tager jeg til Brugsen for at købe ind. Langsomt vandrer jeg rundt i spiritusafdelingen. It's a trick, you know. Den første kommer: "Hej Arnaq!" hilser en eller anden, jeg ikke kan huske, hvem er.

"Heej!"

Jeg lader som om, jeg genkender manden. Til hvilken fest var det nu, jeg så ham? Mon jeg har bollet ham?

"Skal du også feste?" spørger han begejstret.

"Ja, med Inuk og Fia. Hvor skal I feste?"

The faster I get to the point, the better chances I have.

"Det gør vi hjemme hos mig. I må gerne komme!"

"Send mig en sms, så får vi se," svarer jeg. Jeg har vist nok kysset ham, men jeg kan stadigvæk ikke komme i tanke om hans navn. Option no. 1. I think I can do better. Selvom jeg ikke har tænkt mig at købe mad, vandrer jeg rundt ved den grønne afdeling og lurar til option no. 2 dukker op. Så! Nu dukker der et genkendeligt ansigt op. Jeg tror nok, at jeg husker ham som én, som byder på meget alkohol. Jeg går tilbage til spiritusafdelingen.

"Hej Arnaq!" hører jeg ham sige.

"Heej!"

Lader som om, jeg først ser ham nu.

"Klar til fest?" spørger han. Yes!

"Ja, leder efter et sted hvor mig, Inuk og Fia kan feste," siger jeg med en meget venlig stemme. "Hvad med jer?"

"Jo, vi fester hjemme hos mig. I er meget velkomne!"

"Har fået ny mobil, og jeg har ikke længere dit nummer. Send en sms."

Jeg fortæller en lille løgn, så jeg kan få fat i hans navn, som jeg ikke husker. Jeg kigger frækt på ham, så jeg kan være sikker på, at han skriver.

"Jeg sender dig en sms. I kommer!" siger han ivrigt. Option no. 2 er bekræftet. It's a trick, you know, and it works every

freakin time! Jeg køber noget alkohol og når bussen, lige inden den kører. Today is my day.

"Hvad har du købt?" spørger Fia, da jeg kommer ind.

"En liter vodka og nogle sodavand," svarer jeg.

"En vodka? Vi dør af det!"

"Hvad har du selv købt?" spørger jeg hurtigt.

Vodkaen er ikke nok, og jeg håber, at hun selv har købt.

"Fire øl," svarer hun.

"Fire øl? Jeg skal nok lære dig at feste!"

Jeg har ellers ikke lyst til at feste med én, som ikke kan finde ud af at feste, men fordi hun er min gode vens søster, bliver jeg nødt til det. Nå, I'm gonna have to make the best out of it!

"Jeg har fundet et sted, hvor vi kan feste!" siger jeg.

"Troede ellers, at vi tre bare skulle slappe af her," svarer hun skuffet.

"Du har brug for at møde nogle nye mennesker! Det skal nok blive sjovt! De holder gode fester!"

"Hos hvem så?"

Hun giver op. Jeg kan ikke huske option no. 2s navn, og skynder mig at tjekke min mobil i håb om, at han har skrevet til mig.

"Hej. Vi starter i Kujallerpaat ved nitiden. Vi ses!"

En Enevold har skrevet til mig. Er længere ikke overrasket over, at jeg ikke kunne huske hans navn. Enevold. What the fuck.

"Hos Enevold!" svarer jeg hende hurtigt.

"Enevold? Hvem er Enevold?" spørger hun grinende.

"Enevold! Er hans navn ikke mærkeligt?" griner jeg med hende. "Navnet betyder ikke noget!" siger jeg igen. Det betyder kun noget, at han har en masse sprut, tænker jeg.

"Måske har hans bedsteforældre navngivet ham, den stakkel," slutter hun af.

"Kom, lad os gøre os klar!"

Jeg skruer højt op for musikken, smider min trøje og kaster den til Fia. Hun ser overrasket ud, da hun ser mig i bh.

Tænk, at hun måske er lidt homofobisk. Jeg klasker hende i røven på vej mod badeværelset og griner lidt indeni. I badet fjerner jeg hår, kønshår, gør mig lækker. Efter badet plukker jeg øjenbryn, putter for meget eyeliner på, mascara på et par gange, blush, parfume, børster tænder, sætter mit hår. I eftermiddags købte jeg en sort kjole, der giver mig en god røv, og jeg tager den på. Oh yes.

"Hvordan er den?"

Jeg rører ved min røv og spørger Fia.

"Den klæder dig," svarer hun bare.

"Er det det eneste du har at sige? Really?"

Jeg ryster min røv og tvinger hende til at sige noget.

"Den klæder dig! Du har en god røv!"

Hun klasker mig genert i røven med et håndklæde. Jeg morer mig over, at hun ligner én, der lige har overskredet sine grænser. She needs to get laid.

"Ring til en taxa, lad os tage hen til Eno!"

"Enevold," siger hun stille.

Vi samler Inuk op på vejen mod Kujallerpaat.

"Inuk, my boy!"

Jeg kysser ham på kinden, da han sætter sig ind.

"Arnaq, my girl!" svarer han, og giver sin søster, som sidder på forsædet, et kram bagfra.

"Hvor dufter I godt, hold kæft, det lugter herinde!" siger han.

"Det var da godt!" svarer jeg smilende. Inuk, my boy. Min sjæl får fred, når jeg har min kære ven ved min side. Mit liv lyser op.

"Hvor skal vi hen?" spørger han.

"E-NE-VOLD," siger Fia.

"Enevold?" spørger Inuk forvirret.

"Hos Eno! Det bliver sjovt!" svarer jeg.

Da vi er på vej ind, bliver jeg skuffet over, at jeg ikke kan høre noget som helst. Jeg havde nemlig håbet på, at de allerede var begyndt. Da Eno åbner døren for os, opdager jeg, at vi er kommet for tidligt. Der er nogle genkendelige ansigter, men de er ret stille. Vi hilser på dem, åbner nogle øl og sætter os spredt ved bordet. "Hvordan går det med skolen? Spiller du stadigvæk håndbold? Hvornår er der GM? Har du stadigvæk noget kørende med Lars? Nå jo, de har tilbud i centret. Så I manden, der gik amok uden for Brugsen i dag?" Bla. Bla. Bla. Jeg glæder mig til, at alkoholen snart virker. Musikken er lav. Folk er på Facebook. De venter på, at der sker noget. De venter på, at alkoholen sparker noget spænding ind i deres kedelige liv. Jeg venter.

Jeg er åbenbart faldet i søvn igen og vækkes af noget opkast. Jeg bliver så forskrækket over, at det allerede er i min mund, at jeg kommer til at sluge det igen. Det svier så meget, at mine øjne fyldes med vand, og jeg benytter mig af lejligheden og græder lidt af mine tømmermænd ud. Og jeg kommer i

tanke om min taske. Min taske! Jeg stopper straks med at græde og begynder panisk at lede på gulvet. Jeg finder den i et hjørne, finder min pung frem, holder den mod mit hjerte og takker det usynlige. Jeg er undsluppet; jeg har ikke tabt det vigtigste. Kan ikke længere holde min lugt ud, tager min tandbørste, sætter mig på brusebadets gulv, så vandet kan rense min klamme krop. Jeg forestiller mig, at bakterierne løsner sig. Bakterierne fra værtshusets dørhåndtag løsnes fra mine hænder. Bakterierne fra værtshusets toiletsæder, som sidder i mine lår, bliver suget ned i afløbet. Bakterierne fra gårsdagens tis, som er indtørret i min røv, forsvinder langt, langt ned. Hvad skete der? Min hjerne er halvdød. But I have a feeling. Jeg kan ikke sætte fingeren på det, men får en mistanke. Den venter, til jeg bliver mere klar i hovedet. Den vil dukke op, som den altid gør. Og jeg håber bare, at den ikke er så frygtindgydende.

"Silence is a true friend who never betrays" – my ass! Den skide stilhed gør mig vanvittig, og jeg drikker min Classic op og tager irriteret det første skridt.

"Kom nu, halv tolv?" spørger jeg højt og samler kortene op. De føler sig nok alle reddet og er med på den. Jeg spiller mod alle, en ad gangen, og drikker mere end de beordrer mig til, når jeg taber. Musikken er begyndt at spille højt. De er begyndt at synge lidt med. De er begyndt at danse lidt siddende. De griner mere. De får venlige ansigter. De kigger direkte i øjnene på hinanden. De er endelig ved at give slip på ordentligheden, og jeg er også ved at blive forvandlet til et dyr... endnu en gang. Jeg indånder. Min krop bliver lettere. Oh, the

wonders of alcohol! ”Hvordan går det? Det er længe siden. Vi burde altså hænge ud oftere. Jeg skal nok sige til, når jeg ikke har så travlt længere.” Same old, but it works, you know. It works. Fia og Inuk snakker ikke længere kun til hinanden og vender sig mod de andre. De er begyndt at snakke i munden på hinanden og griner højlydt. Bajere bliver tømt hurtigere og hurtigere, men jeg er ikke bekymret, da der stadigvæk står nogle kasser. Jeg er bare glad for, at jeg fester med nogen, som trænger til at blive fulde, ligesom mig. Jeg føler alkoholen sprede sig varmt i mine vener. Vi har kun et liv. Jeg er kun et menneske, og derfor trænger jeg til at give slip nogle gange. Dagen derpå går nok.

”Hvem spiller guitar?” er der nogen der spørger.

Jeg får lyst til at spille, men fordi jeg ikke har drukket nok endnu, opfordrer jeg andre til det. Fyren foran mig tager guitaren op og starter, og de andre begynder stille at synge. Ordentligheden har åbenbart stadigvæk magten over alkoholens vidundere. De begynder forlegent at smågrine. Awkward. Jeg krummer tæer og strammer mine baller. So awkward. Jeg er for flov til at blive siddende, stiller mig under emhætten og tænder en cigaret. En enkelt sang bliver sluttet meget akavet, og de stiller guitaren tilbage på dens rette plads og tænder højt for musikken. For vi er stadigvæk for fornuftige. Lidt endnu. Fia kommer hen til mig og vil have et sug.

”Enevold,” siger hun smilende.

”Enevold,” griner jeg lidt, ”Synes du, han er lækker?”

”Seriøst? Han er så grim! Har du set hans bumser? De kan springe når som helst,” siger hun forskræmt.

”Men han har en pik,” siger jeg og fniser.

”Idiot, hvis du er så skide liderlig, burde du finde én til dig selv og ikke til mig.”

”You need to get laid, and you know it,” siger jeg og slukker cigaretten.

”Enevold? Aldrig i mit liv! He’s all yours!”

”Jeg takker nej.”

Jeg griner af hende og går tilbage til bordet. Føler virkningerne af alkoholen, mens jeg går. Jeg stiger til vejrs og føler, at jeg savner Inuk og sætter mig på hans skød. Inuk, my friend. Fia sætter sig foran os, skeler beskyttende til os og holder nøje øje med sin lillebror. Jeg elsker at provokere og stirrer på hende, indtil hun ser bort. Ind imellem går jeg lidt over grænsen og blinker til hende. Føler sejr, når hun af mild væmmelse ikke længere ved, hvad hun skal stille op. Oh, føler mig uovervindelig. Og alkoholen giver mig liv!

Jeg hører børn lege fra de åbne vinduer. Hunde gør. Biler kører. Eftermiddagen er ved at være ovre. Solen, som næsten aldrig går ned, er lun. Foråret er vakt til live. Men jeg orker ikke at gå ud. Min sjæl skammer sig. Min krop har ikke kræfter nok. For jeg venter bare, til det onde dukker op. Oh, speaking of the devil. Jeg er i gang med at æde chips, da jeg føler det onde slå til i min tyktarm, og jeg gør mig klar til det værste. Jeg anstrenger mig og får det første onde ud. Brændende og glødende kommer skide Lucifer ud fra langt inde i mig, og det er så varmt, at det svier. Da han spreder sig ud i luften, dør jeg næsten. Forbandede Lucifer prøver at kvæle mig. Men jeg vil ikke give op, og selvom jeg allerede kan smage ham i min tunge, løber jeg med et hæsligt ansigt hen